

9. december 2020

Høringssvar vedr. implementering af helhedsorienteret indsats, administrationen på Socialområdet

Administrationen bifalder den grundlæggende tanke om, at borgerens vej gennem systemet gøres mere enkel. Imidlertid sættes fortsat spørgsmålstegn ved, om det faktisk er det, man opnår med forslaget. Som vi også bemærkede i høringssvar af den 15. oktober 2019, frygter vi, at der med implementering af helhedsorienteret indsats vil opstå nye siloer og endnu flere overgange, som ligger til hinder for borgerens oplevelse af en overskuelig og sammenhængende indsats. Dette har det nye forslag, hvor de anbragte unge fastholdes på socialområdet, ikke ændret væsentligt ved.

Fra administrationen på Socialområdet fremsættes følgende bekymringer i forbindelse med implementering af helhedsorienteret indsats:

- Der opstår flere overgange og siloer inden for samme lovgivning, når de samme paragraffer i Serviceloven skal administreres på flere områder. Dette øger koordinationsarbejdet, fremfor at mindske det.
- Der skabes et unaturligt brud ved det 15. år, hvor eksisterende sociale indsatser omkring den unge skal videreføres efter de samme paragraffer, mens områdetilknytningen skifter. Dette sætter høje krav til koordinering og overlevering mellem områderne, og der er risiko for, at vigtig viden om den unges liv og historie går tabt.
- Der er risiko for, at ekspertise kan gå tabt, når opgaverne flyttes fra specialiserede teams og medarbejdere på Socialområdet til Ungeindsatsen og Arbejdsmarkedsafdelingen. Ungeindsatsen og Arbejdsmarkedsafdelingen vil selvfølgelig over tid kunne opbygge et tilsvarende niveau af ekspertise og rutine i opgaverne, men i overgangsperioden vil det give en mindre effektiv opgaveløsning.
- Der kan opstå en bekymring for ensartetheden i det serviceniveau, som borgerne oplever (jf. lighedsprincippet), hvis områderne administrerer paragrafferne forskelligt.

- Det er også et vigtigt spørgsmål, hvor og af hvem underretninger skal håndteres fremadrettet, herunder hvordan vi sikrer ensartethed i vurderingerne.
- Den helhedsorienterede indsats for den enkelte familie problematiseres, hvis familien har børn under og over 15 år (eller anbragte og ikke-anbragte over 15 år). Familien vil skulle forholde sig til flere instanser, sagsbehandlere etc. og vil ikke have én indgang.
- Det kan bidrage til stigmatisering og forskelsbehandling af anbragte unge over 15 år, at de får en anden områdetilknytning end andre unge over 15 år.
- Da områderne ikke har et fælles journaliseringssystem, vil der mangle gennemsigtighed og overblik over borgernes forløb, herunder de samlede udbetalinger, der er på borgerne. Uens journaliseringssystemer gør det vanskeligt at overføre data, når borgerne flyttes mellem områder. Desuden problematiseres arbejdet med indberetning af statistik (på de enkelte paragraffer, underretninger mv.) og udarbejdelse af aktindsigter i tværgående borgerforløb.

Vi er enige i Børne- og Ungdomsudvalgets vurdering af, at overgangen til Ungeindsatsen bør ske ved det fyldte 18. år, hvor borgeren alligevel overgår til voksenparagrafferne, og der således sker en naturlig ændring i indsats og sagsbehandler.

Selvom vi fastholder, at overgangen skal ske ved det fyldte 18. år, bifalder vi idéen om et koordinations- og visitationsudvalg, hvor der udarbejdes en individuel og sammenhængende ungeplan. Herved sikres en god overgang, når den unge bliver 18 år - og det bidrager til at styrke det tværgående arbejde i opgaveløsningen.

For uddybning af ovenstående henvises til vores høringssvar af den 15. oktober 2019.